

STRAŽARSKI

VESTNIK

Številka #015 • A.D. MMXXVI • Stražarski vestnik je BREZPLAČEN VESTNIK za vse prave ljubitelje naše Slovenije. Bog z vami!

KRIZA EVROPE NI POLITIČNA, AMPAK DUHOVNA

Ko razmišljamo o prihodnosti Evrope, se ne moremo izogniti temeljnemu vprašanju kaj sploh je Evropa. Je zgolj geografski prostor, politični projekt ali pa skupnost, ki jo določajo globlje, duhovne in kulturne vezi.

Če sledimo misli Tomaža Akvinskega, postane odgovor jasnejši. Vsaka družba potrebuje resnico kot temelj, red kot obliko in skupno dobro kot cilj. Družba, ki izgubi stik s svojo resnico, sčasoma izgubi tudi svojo smer.

Zgodovinsko dejstvo je, da je evropska civilizacija zrasla na krščanskih temeljih. Koncept človekovega dostojanstva ima korenine v krščanski ideji, da je človek ustvarjen po Božji podobi. To pomeni, da ima vsak človek vrednost sam po sebi, ne glede na bogastvo, moč ali položaj. Povedano čisto preprosto, človek ni le neko naključno bitje brez smisla, ampak oseba z namenom, odgovornostjo in vrednostjo. Zato tudi v vsakdanjem življenju razumemo, da ni vseeno, kako ravnamo drug z drugim, ker vsak človek nekaj pomeni.

Pravo, umetnost, arhitektura in celo koledar nosijo pečat krščanske misli. To lahko vidi vsak človek z odprtimi očmi. Ko greš skozi skoraj katerokoli evropsko mesto ali vas, vidiš cerkev v središču kraja, praznike, ki so oblikovali letni ritem, in običaje, ki so jih živeli naši predniki. Tudi nekdo, ki danes ni veren, še vedno živi v svetu, ki je bil zgrajen iz teh temeljev.

V zadnjih desetletjih Evropa vse bolj opušča svoje izvirne temelje. To se kaže na več ravneh. Večina evropskih držav ima rodnost pod mejo obnavljanja prebivalstva. Preprosto povedano, če se rodi premalo otrok, narod počasi izginja. Rešitev ni zapletena. Družba mora ponovno postati okolje, kjer so družine, otroci in prihodnost vrednota, ne pa breme. Če bi družine znova sprejele življenje in bi bilo več številčnih

družin, bi se ta problem začel reševati tam, kjer se v resnici začne, torej doma.

Vedno težje je odgovoriti tudi na vprašanje, kaj pomeni biti Evropejec. Če to razložimo po domače, pomeni vedeti, od kod si, kakšen je tvoj jezik, kakšna je tvoja kultura, kakšna je vera tvojih prednikov in kakšen način življenja te je oblikoval. Pomeni, da se ne sramuješ svojih korenin. Tako kot človek ve, iz katere hiše prihaja in kdo so njegovi, bi moral vedeti tudi, kdo je kot narod in civilizacija.

Velik problem je tudi relativizem. Ideja, da ni objektivne resnice, vodi v razkroj skupnih vrednot. Če ni več jasne prave ali narobe, potem vsak dela po svoje, skupnost pa razpade. Družba brez resnice na koncu ne more imeti ne prave pravičnosti ne prave svobode.

Človek po naravi ni samotar. Je bitje skupnosti. Včasih je bilo to jasno vidno. Ljudje so si pomagali pri gradnji hiš, skupaj delali na polju, sodelovali v gasilskih društvih, župnijah in različnih domačih skupnostih. Poznali so se, se obiskovali in si stali ob strani. Danes pa pogosto vidimo nasprotno. Vsak zase, vsak v svojem svetu, vsak zaprt v svoj ekran in svoj mali krog interesov.

Namesto besede mi prevladuje beseda jaz. Individualizem je nadomestilo

skupnost. Potrošništvo je nadomestilo odgovornost. Namesto vprašanja, kaj lahko dam, danes prepogosto slišimo samo še vprašanje, kaj lahko dobim. To se vidi v vsakdanjih stvareh, ko je pomembno predvsem udobje, material in lastna korist. Tudi kratkoročno udobje je marsikje zamenjalo dolgoročno prihodnost. Lažje je živeti brez odgovornosti, kot pa vlagati trud v družino, vzgojo in skupnost, toda takšna lahka pot človeka in narod na koncu pripelje v praznino.

Če sledimo logiki naravnega prava, ki jo razvije Tomaž Akvinski, potem je jasno, da družba lahko obstane le, če je usmerjena k dobremu, ki presega posameznika. To pomeni obnovo družine kot temeljne celice družbe, ponovno odkritje odgovornosti do skupnosti in vrnitev k vrednotam, ki so Evropo sploh oblikovale. Ne gre za vračanje nazaj v preteklost, ampak za razumevanje, da brez korenin ni prihodnosti.

Evropa danes stoji na razpotju. Lahko nadaljuje pot izgube identitete ali pa se zavestno vrne k svojim temeljem. Kot bi dejal Tomaž Akvinski, resnica ni stvar izbire, ampak stvar odkritja. Če Evropa želi prihodnost, mora najprej ponovno odkriti, kdo je. (BV)

STRANKA STRAŽA
Kataloška neodna stranka

TRBOVLJE, 2026

Stražarji prihajamo v Trbovlje

ZA PRIHODNOST SLOVENIJE

POGOVORNI VEČER

Četrtek, 9. 4. 2026
ob 18:00

Gostilna Račić
Gabrsko 1, Trbovlje

Stražar.si

STRAŽILI SMO NA SEJMU V KOMENDI

Od petka 27. marca do nedelje 29. marca 2026 smo Stražarji postavili svojo stojnico na spomladanskem kmetijskem sejmu v Komendi. Tam smo imeli priložnost razpravljati z obiskovalci o raznih aktualnih temah, ki zadevajo naš narod in vsakdanje življenje na slovenskem podeželju. Hkrati smo prodajali knjige, oddajali majice in fizične kopije našega Stražarskega vestnika.

Naša stojnica je bila skoraj ves čas polna ljudi, ki so se z zanimanjem ustavljali in želeli izvedeti več. Občasno jih je bilo toliko, da (žal) nismo zmogli vsakemu obiskovalcu posvetiti dovolj individualne pozornosti.

Kljub temu nas je prav presenetilo in globoko navdihnilo, koliko iskrenega zanimanja in odkrite podpore smo prejeli od Slovencev, zato nas je sejem v Komendi ponovno močno spodbudil in nam dal še večjo vero, da delamo prav

in koristno za slovenski narod. Vzdušje je bilo neprecenljivo.

Iskreno se zahvaljujemo vsakemu obiskovalcu, ki nam je dal novo spodbudo, in vsem novim članom, ki so se nam pridružili v Stranki Straža.

Veselo oznanilo (evangelium)

Prav tako je Stranka Straža s ponedeljkom 30. marca 2026 uradno postala registrirana stranka. To je velik mejnik, ki nam prinaša več kredibilnosti, priložnosti in pravic. Ampak to je šele začetek. Pred nami stoji še veliko dela, zato si bomo zavihali rokave in se z vso močjo lotili dela.

Še enkrat hvala vsem našim podpornikom in članom. Brez vas Straže ni!

(PK)

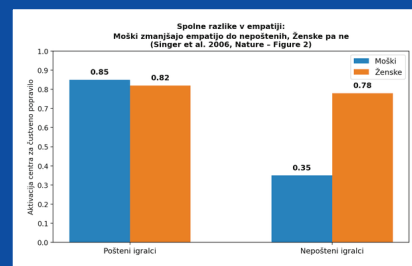
DRUŽBA ŽENSKÉ SILI V VLOGE, ZA KATERE NISO USTVARJENE

Družba ženske sili v vloge, za katere niso ustvarjene. Sodniške, vladarske in policijske funkcije zahtevajo trdno roko in nepopustljivo pravičnost. Ženska prirojena empatija, ki je v materinstvu in domačem ognjišču pravi blagoslov, postane v teh položajih nevarna slabost. Mehke sodbe, odpuščanje hudodelcev in popuščanje zlu niso napredek. To je neposreden sad načrtnega razkrajanja naravnega reda.

Feminizem ni bil naključen val osvoboditve. Bil je načrtno orodje, ki je žensko potegnil iz doma, da bi dom postal mrtev. Mama je morala zapustiti ognjišče, otroci pa so prešli v roke državnih institucij, vrtcev in šol, ki jih vzgajajo namesto staršev. Tako smo dobili dvojne davke: oba starša delata, država pa pobira dvakrat več. Družina je oslabela, dom je postal prazen, otroci pa so odraščali brez materinega srca in očetove trdnosti.

Rezultat vidimo povsod. Mehkužnost v pravosodju, kjer sočutje do krivca postane krivica do žrtve. V Sloveniji je to že realnost: skupni delež sodnic med vsemi sodniki dosega 81 % (po podatkih iz oktobra 2024). Slovenija je tako ena od držav z najvišjo feminizacijo sodstva v Evropi. Vladanje, ki daje prednost čustvom pred razumom. In izvrševanje zakona, kjer se namesto kazni ponuja samo rešitev. To ni slučaj. To je logična posledica sistema, ki je žensko prisilil v moške vloge, da bi uničil temelj vsake zdrave družbe – domače ognjišče.

Graf iz raziskave Singer et al. 2006 (Figure 2)

Modri stolpci = moški, oranžni stolpci = ženske.

Pri poštenih igralcih imata oba spola visoko empatijo (moški 0,85, ženske 0,82). Pri nepoštenih igralcih moški empatijo močno spustijo (na 0,35), ženske pa jo skoraj v celoti ohranijo (0,78).

Raziskava iz leta 2006 v reviji Nature je to le znanstveno potrdila. Moški možgani ob bolečini nepoštenih pokažejo zadovoljstvo ob kazni, ženske pa ohranijo empatijo tudi do krivcev. Moški je naravnan za pravičnost in meč, ženska za sočutje in skrb. Bog je tako ustvaril in družba, ki to ignorira, plačuje ceno v

neredu in propadu.

Sveto pismo in učiteljstvo Cerkve govorita enako jasno. V času sodnikov je žensko vodenje spremljal kaos, ker je moški omahoval. Sv. Tomaž Akvinski uči, da je ženska po naravi podvržena moškemu, ker pri moškem prevladuje razum. Leon XIII. in Pij XI. poudarjata moški primat kot del Božjega načrta za družbo, ne le za štiri stene doma. Novejši dokumenti o znamenjih časov ne prekličejo tega večnega reda – le prilagajajo se moderni zmedi.

Moški so poklicani, da nosijo meč pravice. Hkrati pa morajo ljubiti svoje žene tako, kot je Kristus ljubil Cerkev in se zanjo žrtvoval. Ko jih družba potisne v stran in ženske sili v te vloge, se poruši celotna piramida: dom umre, otroci ostanejo brez korenin, davki pa polnijo državni stroj, ki nadomešča družino. Feminizem ni osvoboditev – to je načrtna vojna proti naravnemu redu.

Čas je, da to spet jasno povemo. Ne dovolimo, da nas silijo v laž. Vrnimo žensko v srce doma, moškega na pres-tol pravice in otroke v varno zavetje družine. Samo tako bo narod spet stal pokonci pred Bogom – trden, zdrav in svoboden.

Z enostavnimi besedami: moški lažje rečejo »hudobnež si zasluži kazen« in v tem najdejo mir. Ženskam pa je hudobneža še vedno žal – tudi ko trpi. To je ravno tista globoka naravna razlika, o kateri govori članek. (MV)